



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang
11. januar 2021

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2021/C 9/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
-------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2021/C 9/02	Sag C-644/18: Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. november 2020 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik (Traktatbrud – miljø – direktiv 2008/50/EF – luftkvalitet – artikel 13, stk. 1, og bilag XI – systematisk og vedvarende overskridelse af grænseværdierne for mikropartikler (PM ₁₀) i visse italienske zoner og bymæssige områder – artikel 23, stk. 1 – bilag XV – »kortest mulig« overskridelsesperiode – egnede foranstaltninger)	2
2021/C 9/03	Sag C-158/20 P: Appel iværksat den 7. april 2020 af Jean Whitehead og David Evans til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 29. januar 2020 i sag T-541/19, Shindler m.fl. mod Rådet	3
2021/C 9/04	Sag C-170/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Constanța (Rumænien) den 23. april 2020 — SC Novart Engineering SRL mod Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Tulcea	3
2021/C 9/05	Sag C-235/20 P: Appel iværksat den 5. juni 2020 af ViaSat, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 26. marts 2020 i sag T-734/17, ViaSat mod Kommissionen	4
2021/C 9/06	Sag C-304/20 P: Appel iværksat den 10. juli 2020 af Kerry Luxembourg Sàrl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 29. april 2020 i sag T-108/19 — Kerry Luxembourg mod EUIPO	4

2021/C 9/07	Sag C-305/20 P: Appel iværksat den 10. juli 2020 af Kerry Luxembourg Sàrl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 29. april 2020 i sag T-109/19 — Kerry Luxembourg mod EUIPO .	5
2021/C 9/08	Sag C-367/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 6. august 2020 — SP mod KLM Royal Dutch Airlines, Direktion für Deutschland	5
2021/C 9/09	Sag C-446/20 P: Appel iværksat den 21. september 2020 af Katjes Fassin GmbH & Co. KG til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 10. juli 2020 i sag T-616/19, Katjes Fassin GmbH & Co. KG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)	6
2021/C 9/10	Sag C-463/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 24. september 2020 — Namur-Est Environnement ASBL mod Regionen Vallonien	6
2021/C 9/11	Sag C-469/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Nürnberg (Tyskland) den 29. september 2020 — RightNow GmbH mod Wizz Air	7
2021/C 9/12	Sag C-471/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de travail de Mons (Belgien) den 28. september 2020 — Centre d'Enseignement Secondaire Saint-Vincent de Soignies ASBL mod FS .	8
2021/C 9/13	Sag C-483/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 29. september 2020 — XXXX mod Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	8
2021/C 9/14	Sag C-485/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 29. september 2020 — XXXX mod HR Rail SA	9
2021/C 9/15	Sag C-505/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 8. oktober 2020 — straffesag mod RR og JG	9
2021/C 9/16	Sag C-556/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 23. oktober 2020 — Schneider Electric SA m.fl. mod Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance	10
2021/C 9/17	Sag C-586/20 P: Appel iværksat den 9. november 2020 af P. Krücken Organic GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. september 2020 i sag T-565/18, P. Krücken Organic GmbH mod Europa-Kommissionen	11

Retten

2021/C 9/18	Sag T-814/17: Rettens dom af 18. november 2020 — Lietuvos geležinkeliai mod Kommissionen (Konkurrence – misbrug af dominerende stilling – markedet for jernbanegodstransport – afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 102 TEUF – tredjepartsvirksomheders adgang til infrastrukturer, der forvaltes af det litauiske nationale jernbaneselskab – nedtagelse af en jernbaneforbindelse – begrebet »misbrug« – faktisk eller sandsynlig eliminering af en konkurrent – beregning af bødens størrelse – retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 – korrigerende foranstaltninger – proportionalitet – fuld prøvelsesret)	13
2021/C 9/19	Sag T-594/18: Rettens dom af 28. oktober 2020 — Pharma Mar mod Kommissionen (Humanmedicinske lægemidler – ansøgning om markedsføringstilladelse for lægemidlet Aplidin — plitidepsine – Kommissionens afgørelse om afslag – forordning (EU) nr. 726/2004 – videnskabelig vurdering af fordele og risici ved et lægemiddel – Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler – objektiv upartiskhed)	13

2021/C 9/20	Sag T-25/19: Rettens dom af 11. november 2020 — AD mod ECHA (Personalesag – midlertidigt ansatte – tidsbegrænset kontrakt – afgørelse om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt – omsorgspligt – ligebehandling – åbenbart urigtigt skøn – magtfordrejning – retten til at blive hørt – begrundelsespligt – ansvar)	14
2021/C 9/21	Sag T-173/19: Rettens dom af 11. november 2020 — AV og AW mod Parlamentet (Personalesag – tjenestemænd – godtgørelse af lægeudgifter – OLAF's undersøgelse – vedtægtens artikel 85 – tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb)	15
2021/C 9/22	Sag T-273/19: Rettens dom af 28. oktober 2020 — Target Ventures Group mod EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket TARGET VENTURES – absolut ugyldighedsgrund – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	15
2021/C 9/23	Sag T-583/19: Rettens dom af 28. oktober 2020 — Electrolux Home Products mod EUIPO — D. Consult (FRIGIDAIRE) [EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket FRIGIDAIRE – reel brug – artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001]]	16
2021/C 9/24	Sag T-643/19: Rettens dom af 18. november 2020 — Dermavita mod EUIPO — Allergan Holdings France (JUVEDERM ULTRA) (EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket JUVEDERM ULTRA – reel brug af varemærket – reel brug for varer, for hvilke varemærket er registreret – brug i den form, hvori varemærket er registreret – brug med indehaverens samtykke – artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001])	16
2021/C 9/25	Sag T-664/19: Rettens dom af 18. november 2020 — Allergan Holdings France mod EUIPO — Dermavita (JUVEDERM ULTRA) (EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket JUVEDERM ULTRA – reel brug af varemærket – brug for varer, for hvilke varemærket er registreret – artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001])	17
2021/C 9/26	Sag T-820/19: Rettens dom af 11. november 2020 — Totalizator Sportowy mod EUIPO — Lottoland Holdings (Lottoland) (EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket Lottoland – de ældre nationale figurmærker LOTTO og Lotto – det ældre nationale ordmærke lotto – erklæring om delvis ugyldighed – relativ registreringshindring – ingen krænkelse af renomméet – ingen forbindelse mellem de omhandlede varemærker – artikel 8, stk. 5, og artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001)	18
2021/C 9/27	Sag T-857/19: Rettens dom af 28. oktober 2020 — Dehousse mod Den Europæiske Unions Domstol (Aktindsigt – Den Europæiske Unions Domstol – dokumenter, som institutionen er i besiddelse af i forbindelse med udøvelsen af sine administrative funktioner – artikel 266 TEUF – afgørelse vedtaget til opfyldelse af en dom afsagt af Retten – foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde en annullationsdom – formodning for, at dokumenter ikke findes eller ikke er i institutionens besiddelse – troværdige forklaringer, der gør det muligt at fastslå årsagerne til, at dokumenter ikke findes eller ikke er i institutionens besiddelse – begrundelsespligt – opbevaring af dokumentation – princippet om god forvaltningsskik)	18
2021/C 9/28	Sag T-25/20: Rettens dom af 11. november 2020 — Deutsche Post mod EUIPO — Pošta Slovenije (Gengivelse af et stileret horn) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærke, der gengiver et stileret horn – ældre EU-figurmærke, der gengiver et posthorn på gul baggrund – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – lighed mellem tegnene – det ældre varemærkes manglende fornødne særpræg – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	19

2021/C 9/29	Sag T-629/19: Rettens kendelse af 16. oktober 2020 — L. Oliva Torras mod EUIPO — Mecánica del Frio (koblinger til køretøjer) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en kobling til tilslutning af køle- eller klimatiseringsudstyr til et motorkøretøj – ugyldighedsgrund – manglende iagttagelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 4-9 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – rækkevidden af appelkammerets undersøgelse – anbringender vedrørende begrundelsen for en anden afgørelse – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	20
2021/C 9/30	Sag T-13/20: Rettens kendelse af 16. oktober 2020 — Valiante mod Kommissionen (Annulations-søgsmål – personalesag – tjenestemænd – intern udvælgelsesprøve COM/1/AD 10/18 (AD 10) – indgivelse af ansøgning ved hjælp af den til dette formål foreskrevne formular som omhandlet i artikel 2 i bilag III til vedtægten – ansøgning om adgang til at deltage i udvælgelsesprøven, der samtidigt indgives på almindeligt papir til ansættelsesmyndigheden – adgangsbetingelser – udvælgelseskomitéens afgørelse om at afslå sagsøgerens ansøgning – ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at imødekomme sagsøgerens anmodning om at fravige en af de betingelser, der er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven, for at give den pågældende mulighed for at deltage – anfægtelse af ansættelsesmyndighedens afgørelse og ikke af udvælgelseskomitéens afgørelse – søgsmålsinteresse – afvisning)	20
2021/C 9/31	Sag T-14/20: Rettens kendelse af 16. oktober 2020 — Tratkowski mod Kommissionen (Annulations-søgsmål – personalesag – tjenestemænd – intern udvælgelsesprøve KOM/2/AD 12/18 (AD 12) – indgivelse af ansøgning ved hjælp af det dertil beregnede skema som omhandlet i artikel 2 i bilag III til vedtægten – ansøgning om adgang til at deltage indgivet samtidigt på et særskilt papirark til ansættelsesmyndigheden – adgangsbetingelser – udvælgelseskomitéens afgørelse om at afslå sagsøgerens ansøgning – udvælgelseskomitéens afslag på ansøgerens anmodning om fornyet prøvelse på grund af for sen indgivelse heraf – ansættelsesmyndighedens afgørelse om afslag på sagsøgerens anmodning om, at der blev set bort fra en af betingelser i meddelelsen om udvælgelsesprøven med henblik på at give ham adgang til prøven – anfægtelse af ansættelsesmyndighedens afgørelse og ikke udvælgelseskomitéens afgørelse – søgsmålsinteresse – afvisning)	21
2021/C 9/32	Sag T-38/20: Rettens kendelse af 15. oktober 2020 — Lotto24 mod EUIPO (LOTTO24) (EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket LOTTO24 – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 7, stk. 2, i forordning 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	22
2021/C 9/33	Sag T-377/20 R II: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 19. oktober 2020 — KN mod EØSU (Særlige rettergangsformer – personalesag – ansat i EØSU – chikane – OLAF's undersøgelse – EØSU-præsidiets afgørelse – begæring om udsættelse af gennemførelse – ny ansøgning – nye faktiske omstændigheder – ingen uopsættelighed)	22
2021/C 9/34	Sag T-165/20: Sag anlagt den 30. oktober 2020 — JC mod EUCAP Somalia	23
2021/C 9/35	Sag T-630/20: Sag anlagt den 14. oktober 2020 — MW mod Parlamentet	24
2021/C 9/36	Sag T-633/20: Sag anlagt den 9. oktober 2020 — CNMSE m. fl. mod Parlamentet og Rådet	24
2021/C 9/37	Sag T-640/20: Sag anlagt den 16. oktober 2020 — Validity mod Kommissionen	25
2021/C 9/38	Sag T-645/20: Sag anlagt den 23. oktober 2020 — NC m.fl. mod Parlamentet og Rådet	26
2021/C 9/39	Sag T-647/20: Sag anlagt den 21. oktober 2020 — Verelst mod Rådet	27
2021/C 9/40	Sag T-662/20: Sag anlagt den 5. november 2020 — Muratbey Gida mod EUIPO — M.J. Dairies (Ost i form tre sammensnoede bånd)	28
2021/C 9/41	Sag T-663/20: Sag anlagt den 30. oktober 2020 — One Voice mod ECHA	28
2021/C 9/42	Sag T-664/20: Sag anlagt den 30. oktober 2020 — One Voice mod ECHA	29

2021/C 9/43	Sag T-671/20: Sag anlagt den 9. november 2020 — OA mod EØSU	30
2021/C 9/44	Sag T-672/20: Sag anlagt den 6. november 2020 — Kerstens mod Kommissionen	31
2021/C 9/45	Sag T-677/20: Sag anlagt den 13. november 2020 — Ryanair og Laudamotion mod Kommissionen	31
2021/C 9/46	Sag T-689/20: Sag anlagt den 17. november 2020 — HB mod EIB	32
2021/C 9/47	Sag T-325/19: Rettens kendelse af 6. oktober 2020 — Cipriani mod EUIPO — Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI)	33
2021/C 9/48	Forenede sager T 389/19 til T-394/19, T-397/19, T-398/19, T 403/19, T 404/19, T 406/19, T-407/19, T-409/19 til T-418/19, T-420/19 til T-422/19, T 425/19 til T 427/19, T-429/29 til T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19 til T 442/19, T 444/19 til T-446/19, T-448/19 til T-454/19 og T 463/19 til T-465/19: Rettens kendelse af 8. oktober 2020 — Coppo Gavazzi m.fl. mod Parlamentet	33
2021/C 9/49	Sag T-573/19: Rettens kendelse af 14. oktober 2020 — DS m.fl. mod Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten	34
2021/C 9/50	Sag T-576/19: Rettens kendelse af 14. oktober 2020 — DV m.fl. mod Kommissionen	34

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2021/C 9/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 443 af 21.12.2020

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 433 af 14.12.2020

EUT C 423 af 7.12.2020

EUT C 414 af 30.11.2020

EUT C 399 af 23.11.2020

EUT C 390 af 16.11.2020

EUT C 378 af 9.11.2020

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. november 2020 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-644/18) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – miljø – direktiv 2008/50/EF – luftkvalitet – artikel 13, stk. 1, og bilag XI – systematisk og vedvarende overskridelse af grænseværdierne for mikropartikler (PM₁₀) i visse italienske zoner og bymæssige områder – artikel 23, stk. 1 – bilag XV – »kortest mulig« overskridelsesperiode – egnede foranstaltninger)

(2021/C 9/02)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (først ved G. Gattinara og K. Petersen, derefter ved G. Gattinara og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello Stato F. De Luca og P. Gentili)

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, sammenholdt med bilag XI hertil, idet den systematisk og vedvarende har overskredet grænseværdierne for koncentrationerne af PM10-partikler, og idet den er fortsat med at overskride disse grænseværdier,

— for så vidt angår døgngrænseværdien

— fra 2008 til 2017 i følgende zoner: IT1212 (Sacco-dalen), IT1507 (den tidligere zone IT1501, saneringszone — Napoli og Caserta), IT0892 (Emilia Romagna, Pianura Ovest (den vestlige slette)), IT0893 (Emilia Romagna, Pianura Est (den østlige slette)), IT0306 (det bymæssige område Milano), IT0307 (det bymæssige område Bergamo), IT0308 (det bymæssige område Brescia), IT0309 (Lombardiet, slette med høj grad af urbanisering A), IT0310 (Lombardiet, slette med høj grad af urbanisering B), IT0312 (Lombardiet, dal D), IT0119 (Piemonte, slette), IT0120 (Piemonte, bakke)

— fra 2008 til 2016 i zone IT1215 (det bymæssige område Rom)

— fra 2009 til 2017 i følgende zoner: IT0508 og IT0509 (den tidligere zone IT0501, det bymæssige område Venedig-Treviso), IT0510 (den tidligere zone IT0502, det bymæssige område Padova), IT0511 (den tidligere zone IT0503, det bymæssige område Vicenza), IT0512 (den tidligere zone IT0504, det bymæssige område Verona), IT0513 og IT0514 (den tidligere zone IT0505, zone A1 — Venetoprovinsen)

— fra 2008 til 2013 og igen fra 2015 til 2017 i zone IT0907 (Prato-Pistoia)

— fra 2008 til 2012 og igen fra 2014 til 2017 i zone IT0909 (Valdarno Pisano og Piana Lucchese) og zone IT0118 (det bymæssige område Torino)

- fra 2008 til 2009 og fra 2011 til 2017 i zone IT1008 (Conca Ternana (Terni-dalen)) og zone IT1508 (den tidligere zone IT1504, det bakkede kystområde i Benevento)
- i 2008 og fra 2011 til 2017 i zone IT1613 (Puglia — industriområde) og fra 2008 til 2012 og i 2014 og 2016 i zone IT1911 (det bymæssige område Palermo) samt
- for så vidt angår årsgrænseværdien i følgende zoner: IT1212 (Sacco-dalen) fra 2008 til 2016, IT0508 og IT0509 (den tidligere zone IT0501, det bymæssige område Venedig-Treviso) i 2009, 2011 og 2015, IT0511 (den tidligere zone IT0503, det bymæssige område Vicenza) i 2011, 2012 og 2015, IT0306 (det bymæssige område Milano) fra 2008 til 2013 og i 2015, IT0308 (det bymæssige område Brescia), IT0309 (Lombardiet, slette med høj grad af urbanisering A) og IT0310 (Lombardiet, slette med høj grad af urbanisering B) fra 2008 til 2013 og i 2015 og 2017, IT0118 (det bymæssige område Torino) fra 2008 til 2012 og i 2015 og 2017,

og

Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 1, i direktiv 2008/50, alene og sammenholdt med del A i bilag XV hertil, og navnlig forpligtelsen i henhold til dette direktivs artikel 23, stk. 1, andet afsnit, til at sikre, at luftkvalitetsplanerne omfatter egnede foranstaltninger, så den periode, hvor grænseværdierne overskrides, bliver kortest mulig, idet den ikke fra den 11. juni 2010 har vedtaget egnede foranstaltninger til at sikre, at grænseværdierne for koncentrationerne af PM10-partikler overholdes i samtlige disse zoner.

2) Den Italienske Republik betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 427 af 26.11.2018.

Appel iværksat den 7. april 2020 af Jean Whitehead og David Evans til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 29. januar 2020 i sag T-541/19, Shindler m.fl. mod Rådet

(Sag C-158/20 P)

(2021/C 9/03)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Jean Whitehead og David Evans (ved avocat J. Fouchet)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Harry Shindler, Douglas Edward Watson, David Maxwell Anstead og Ross Adrian Bailey

Domstolen (Niende Afdeling) har ved kendelse af 1. oktober 2020 delvis afvist appellen, idet den åbenbart ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis forkastet den som åbenbart ugrundet.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Constanța (Rumænien) den 23. april 2020 — SC Novart Engineering SRL mod Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Tulcea

(Sag C-170/20)

(2021/C 9/04)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Constanța

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Novart Engineering SRL

Sagsøgt: Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Tulcea

Ved kendelse af 12. november 2020 har Domstolen (Tiende Afdeling) fastslået, at anmodningen om præjudiciel afgørelse åbenbart må afvises.

Appel iværksat den 5. juni 2020 af ViaSat, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 26. marts 2020 i sag T-734/17, ViaSat mod Kommissionen

(Sag C-235/20 P)

(2021/C 9/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: ViaSat, Inc. (ved avocat P. de Bandt, avocate M.R. Gherghinaru, abogado, J. Ruiz Calzado og abogada L. Marco Perpiñà)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Inmarsat Ventures Ltd

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.
- Den appellerede dom ophæves, og Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen, idet Kommissionen pålægges at give aktindsigt i de ønskede dokumenter.
- Afgørelsen truffet den 11. januar 2018 af Kommissionens generalsekretær annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellantens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende: retlig fejl i forbindelse med anvendelsen af en generel formodning om fortrolighed hvad angår de ønskede dokumenter og tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001⁽¹⁾ vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser og begrundelsespligten.

Andet anbringende: retlig fejl med hensyn til, om der foreligger en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen, og tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, sidste sætningsled, i forordning nr. 1049/2001 vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Appel iværksat den 10. juli 2020 af Kerry Luxembourg Sàrl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 29. april 2020 i sag T-108/19 — Kerry Luxembourg mod EUIPO

(Sag C-304/20 P)

(2021/C 9/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kerry Luxembourg Sàrl (ved advokaterne A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 29. oktober 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at Kerry Luxembourg Sàrl bærer sine egne omkostninger.

**Appel iværksat den 10. juli 2020 af Kerry Luxembourg Sàrl til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Ottende Afdeling) den 29. april 2020 i sag T-109/19 — Kerry Luxembourg mod EUIPO**

(Sag C-305/20 P)

(2021/C 9/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kerry Luxembourg Sàrl (ved Rechtsanwälte A. von Mühlendahl, H. Hartwig)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 29. oktober 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at Kerry Luxembourg Sàrl bærer sine egne omkostninger.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 6. august
2020 — SP mod KLM Royal Dutch Airlines, Direktion für Deutschland**

(Sag C-367/20)

(2021/C 9/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SP

Sagsøgt: KLM Royal Dutch Airlines, Direktion für Deutschland

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾, sammenholdt med forordningens artikel 3, stk. 5, fortolkes således, at i forbindelse med en flyvning med direkte tilsluttet flyforbindelse, som er sammensat af to flyvninger, og som har været genstand for en samlet reservation, fra en lufthavn, der er beliggende uden for en medlemsstats område (tredjeland), til en lufthavn beliggende på en medlemsstats område, via en lufthavn i et andet tredjeland, kan en passager, der ankommer til sit bestemmelsessted med en forsinkelse på tre timer eller mere, som skyldes den første flyvning, som i kraft af en code sharing-aftale blev udført af et luftfartsselskab med hjemsted i et tredjeland, i henhold til denne forordning anlægge sit søgsmål om kompensation mod det EF-luftfartsselskab, hos hvilket hele flyvningen blev booket, og som alene udførte den anden flyvning?

Den Europæiske Unions Domstol (Niende Afdeling) har ved kendelse af 12. november 2020 truffet følgende afgørelse:

Artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, sammenholdt med forordningens artikel 3, stk. 1, litra b), og stk. 5, skal fortolkes således, at i forbindelse med en flyvning med en direkte tilsluttet flyforbindelse, som er sammensat af to flyvninger, og som har været genstand for en samlet reservation, fra en lufthavn, der er beliggende på et tredjelandets område, til en lufthavn beliggende på en medlemsstats område, via lufthavnen i en anden medlemsstat, kan en passager, der ankommer til sit bestemmelsessted med en forsinkelse på tre timer eller mere, som skyldes den første flyvning, som i kraft af en code sharing-aftale blev udført af et luftfartsselskab med hjemsted i et tredjeland, i henhold til denne forordning anlægge sit søgsmål om kompensation mod det EF-luftfartsselskab, som udførte den anden flyvning.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Appel iværksat den 21. september 2020 af Katjes Fassin GmbH & Co. KG til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 10. juli 2020 i sag T-616/19, Katjes Fassin GmbH & Co. KG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-446/20 P)

(2021/C 9/09)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwältin S. Stolzenburg-Wiemer)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret og Haribo The Netherlands & Belgium B.V.

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 12. november 2020 truffet afgørelse om ikke at admittere appellen og fastslået, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 24. september 2020 — Namur-Est Environnement ASBL mod Regionen Vallonien

(Sag C-463/20)

(2021/C 9/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Namur-Est Environnement ASBL

Sagsøgt: Regionen Vallonien

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Falder en afgørelse, »hvormed der gives tilladelse til forstyrrelsen af dyr og forringelsen af disse arters levesteder med henblik på drift af et stenbrud«, og den afgørelse, hvormed der gives tilladelse til eller afslag på denne drift (samlet tilladelse), ind under samme tilladelse [som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra c),] i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾ for det samme projekt [som omhandlet i samme direktivs artikel 1, stk. 2, litra a)], såfremt denne drift på den ene side ikke kan foregå uden den første af disse afgørelser, og såfremt den myndighed, der har kompetence til at udstede samlede tilladelser, på den anden side bevarer muligheden for at anlægge en strengere bedømmelse af virkningerne på miljøet af denne drift i forhold til de parametre, som er fastlagt af ophavsmanden til den første afgørelse?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om de krav, der stilles i dette direktiv, navnlig i dets artikel 2, 5, 6, 7 og 8, er tilstrækkeligt overholdt, når fasen med deltagelse af offentligheden ligger senere end vedtagelsen af den afgørelse, »hvormed der gives tilladelse til forstyrrelsen af dyr og forringelsen af disse arters levesteder med henblik på drift af et stenbrud«, men tidligere end vedtagelsen af den primære afgørelse, som giver bygherren ret til at drive stenbruddet?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 26, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Nürnberg (Tyskland) den 29. september 2020 — RightNow GmbH mod Wizz Air

(Sag C-469/20)

(2021/C 9/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Nürnberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RightNow GmbH

Sagsøgt: Wizz Air

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler fortolkes således, at et vilkår i et erhvervs-mæssigt luftfartsselskabs almindelige forretningsbetingelser, der ikke har været genstand for individuel forhandling, og hvorefter en aftale, som er indgået elektronisk med en forbruger, der skal transporteres, er underlagt loven i den medlemsstat, hvor luftfartsselskabet har sit hjemsted, som ikke er identisk med loven på det sædvanlige opholdssted for den forbruger, der skal transporteres, er urimeligt, såfremt det vildleder forbrugeren ved ikke at oplyse, at det i henhold til artikel 5, stk. 2, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 ⁽²⁾ af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) kun i begrænset omfang er muligt at vælge en anden lov, og at der ikke kan vælges en vilkårlig anden lov, men kun de lovgivninger, der er nævnt i Rom I-forordningens artikel 5, stk. 2, andet afsnit?

Sagen blev ved Domstolens kendelse af 12. november 2020 slettet fra Domstolens register.

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ EUT 2008, L 177, s. 6.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de travail de Mons (Belgien) den 28. september 2020 — Centre d'Enseignement Secondaire Saint-Vincent de Soignies ASBL mod FS

(Sag C-471/20)

(2021/C 9/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de travail de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centre d'Enseignement Secondaire Saint-Vincent de Soignies ASBL

Sagsøgt: FS

Præjudicielle spørgsmål

1. Kan beskæftigelse som pædagog på en kostskole — når denne bl.a. arbejder om natten — være omfattet af undtagelserne i artikel 17, stk. 3, litra b), i direktiv 2003/88/EF ⁽¹⁾?
2. Kan det, uden at direktiv 2003/88/EF mister sin effektive virkning, antages, at det følger af artikel 18 i direktiv 2003/88/EF, at der ved anvendelse af en referenceperiode på 12 måneder ikke udtrykkeligt kan indrømmes en kompenserende hvileperiode, og at den i givet fald indrømmes automatisk til fordel for en ansat inden for skolesektoren, såsom en pædagog ansat på en kostskole, når denne bl.a. arbejder om natten, idet skoleferierne, specielt sommerferierne, muliggør kompensation for alt overarbejde, selv af meget betydeligt omfang, som den pågældende arbejdstager har præsteret?»

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 29. september 2020 — XXXX mod Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sag C-483/20)

(2021/C 9/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Appellant: XXXX

Appelindstævnt: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Præjudicielt spørgsmål

Er EU-retten, hovedsageligt artikel 18 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 2, 20, 23 og 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse⁽¹⁾, og artikel 25, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse⁽²⁾, til hinder for, at en medlemsstat i henhold til bemyndigelsen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU afviser en ansøgning om international beskyttelse på grund af beskyttelse, som en anden medlemsstat allerede har tildelt, hvis den pågældende er far til et mindreårigt uledsaget barn, som har opnået beskyttelse i den første medlemsstat, den pågældende er den eneste forælder i kernefamilien, som er til stede ved barnets side, den pågældende bor sammen med barnet, og den nævnte medlemsstat har anerkendt, at den pågældende har forældremyndigheden over barnet? Kræver principperne om familiens enhed og barnets tarv derimod ikke, at denne forælder skal beskyttes af den stat, hvor barnet har opnået beskyttelse?

⁽¹⁾ EUT L 337, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 180, s. 60.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 29. september 2020 —
XXXX mod HR Rail SA**

(Sag C-485/20)

(2021/C 9/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XXXX

Sagsøgt: HR Rail SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv⁽¹⁾ fortolkes således, at en arbejdsgiver er forpligtet til at anvise en person, der på grund af sit handicap ikke længere er i stand til at udføre de væsentlige funktioner i forbindelse med den stilling, hvori personen er ansat, en anden stilling, som denne person har de krævede kompetencer, den krævede egnethed og den krævede disponibilitet til at bestride, når en sådan foranstaltning ikke udgør en uforholdsmæssig stor byrde for arbejdsgiveren?

⁽¹⁾ EUT L 303, s. 16.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den
8. oktober 2020 — straffesag mod RR og JG**

(Sag C-505/20)

(2021/C 9/15)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Tiltalte i straffesagen

RR og JG

Præjudicielle spørgsmål

Er artikel 8 i direktiv 2014/42⁽¹⁾ til hinder for en national lov, hvorefter den berørte person efter indefrysningen af formuegoder, der er blevet beslaglagt som formodede redskaber eller som udbytte fra den strafbare handling, ikke har ret til at indgive en anmodning om udlevering af disse formuegoder under hovedforhandlingen i straffesagen?

Er en national lov, hvorefter det ikke i forbindelse med en sag er lovligt at konfiskere et »redskab«, som tilhører en tredjepart, der ikke har deltaget i den strafbare handling, men som tredjeparten har overladt til den tiltalte til permanent brug på en sådan måde, at de rettigheder, der følger af ejerskabet, i det indbyrdes forhold netop udøves af den tiltalte, i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, nr. 3), i direktiv 2014/42 og chartrets artikel 17?

Såfremt spørgsmålet besvares benægtende, indebærer artikel 8, stk. 6, andet punktum, og artikel 7 i direktiv 2014/42 da en pligt til at fortolke den nationale lov således, at den giver en tredjepart, hvis formuegoder er blevet indefrosset og kan konfiskeres som redskaber, mulighed for at deltage i den sag, som kan medføre en konfiskation, og for at gøre indsigelse mod konfiskationsafgørelsen ved domstolene?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3.4.2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT 2014, L 127, s. 39).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 23. oktober 2020 — Schneider Electric SA m.fl. mod Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

(Sag C-556/20)

(2021/C 9/16)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Schneider Electric SA, Axa SA, BNP Paribas SA, Engie SA, Orange SA og L'Air liquide, société anonyme pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude

Sagsøgte: Premier ministre og Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Præjudicielt spørgsmål

Er bestemmelserne i artikel 4 i direktiv 90/435/EF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater⁽¹⁾, henset navnlig til direktivets artikel 7, stk. 2, til hinder for en bestemmelse såsom artikel 223e i code général des impôts, der med henblik på en korrekt gennemførelse af en ordning, der har til formål at ophæve den økonomiske dobbeltbeskatning af udbytte, indfører en mekanisme med indeholdelse i forbindelse med moderselskabets videreudlodning af udbytte, som er blevet udloddet af datterselskaber, der er hjemmehørende i en anden EU-medlemsstat?

⁽¹⁾ EFT 1990, L 225, s. 6.

Appel iværksat den 9. november 2020 af P. Krücken Organic GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. september 2020 i sag T-565/18, P. Krücken Organic GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-586/20 P)

(2021/C 9/17)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: P. Krücken Organic GmbH (ved Rechtsanwalt H. Schmidt)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. september 2020 i sag T-565/18 ophæves.
- Kommissionen tilpligtes at betale 216 749,02 EUR med tillæg af morarenter, regnet fra forkyndelsen af stævningen, der er 8 % højere end Den Europæiske Centralbanks (ECB) årlige basisrentesats.
- Kommission tilpligtes at stille appellanten de dokumenter, som blev udarbejdet i forbindelse med ECOCERT's kontrol med, at den virksomhed, som har produceret det omhandlede produkt, driver økologisk landbrug, til rådighed ved en aktindsigt, navnlig kontrolrapporten og de hertil hørende evalueringsskrivelser fra 2016, 2017 og 2018, som er knyttet til ECOCERT's konklusioner, bedømmelser og afgørelser, der udgjorde grundlaget for kontrolattesten for det omhandlede produkt og ECOCERT's efterfølgende ophævelse af denne kontrolattest.
- Kommissionen tilpligtes at pålægge de kontrolorganer for økologisk landbrug, som den i tredjelande overdrager opgaven med at varetage opgaver i EU-kontrolsystemet for kontrol med økologisk landbrug, at forkynde Kommissionens afgørelse vedrørende ophævelse, tilbagekaldelse eller ugyldighedserklæring af den udstedte kontrolattest for den berørte importør, og at modtage indsigelse fra den pågældende importør og træffe afgørelse herom. Kommissionen tilpligtes endvidere at opfordre de kontrolorganer for økologisk landbrug i tredjelande, som den overdrager opgaver, at stille de dokumenter fra proceduren for kontrol med økologisk landbrug, der ligger til grund for sådanne afgørelser, til disposition for importørerne, navnlig kontrolrapporten og evalueringsskrivelser, idet dele, der er underlagt databeskyttelse af tredjemænd, skal sløres, hvorved der subsidiært nedlægges påstand om, at denne pligt for Kommissionen begrænses til en pligt over for appellanten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten er af den opfattelse, at virksomhedens grundlæggende rettigheder om retten til at oprette og drive egen virksomhed og ejendomsretten er tilsidesat. EU-bestemmelserne om økologi skal fortolkes i lyset af chartret om grundlæggende rettigheder. Retten har helt set bort fra denne omstændighed i den appellerede dom. Som følge heraf er de virksomheder, som importerer økologiske produkter fra ikke-EU-lande, fuldstændigt frataget deres grundlæggende rettigheder.

Retten dom er baseret på en ukorrekt retlig vurdering af omfanget af forpligtelserne og dermed det ansvar, som påhviler Europa-Kommissionen for den adfærd og de afgørelser, der henholdsvis udvises og træffes af kontrolorganer for økologisk landbrug. Retten lagde i sin dom ukorrekt til grund, at der ikke findes en »konkret bestemmelse«, hvoraf det følger, at den forsømmelige adfærd, der udvises af ECOCERT gennem datterselskaber i Folkerepublikken Kina, kan tilregnes Unionen eller Europa-Kommissionen. Retten finder, at en sådan tilregnelser forudsætter, at Kommissionen selv er overdraget kontrollen med økologiske landbrug som udøvelse af en offentlig myndighedsbeføjelse i ikke-EU-lande. De retlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 834/2007⁽¹⁾ og forordning (EF) nr. 1235/2008⁽²⁾ fastsætter over for Europa-Kommissionen den måde, hvorpå kontrollen med økologiske landbrug skal gennemføres i ikke-EU-lande, nemlig ved at udpege kontrolorganer for økologisk landbrug som repræsentanter for Unionen.

Desuden er Rettens betragtning om, at såvel artikel 33 i forordning nr. 834/2007 som rammen for prøvelsen af det offentlige ansvar indebærer, at Europa-Kommissionen er tillagt en »bred skønsmargen« både hvad angår fastlæggelsen og bedømmelsen af risikoen og vedrørende de overvågningsforanstaltninger, der kan udledes af en fastslået risiko, ikke i overensstemmelse med betydningen af de grundlæggende rettigheder. En sådan bred skønsmargen ville indebære, at der ikke kunne foretages en retslig prøvelse af Europa-Kommissionens adfærd.

Endelig er Rettens begrundelse for at forkaste påstanden om Kommissionens forpligtelse til at skabe gennemsigtighed ved de afgørelser, som kontrolorganerne for økologisk landbrug træffer, uforenelig med betydningen af de grundlæggende rettigheder og med betydningen af den grundlæggende ret til effektiv domstolsbeskyttelse.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28.6.2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT 2007, L 189, s. 1).

(²) Kommissionens forordning (EF) nr. 1235/2008 af 8.12.2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 for så vidt angår ordninger for import af økologiske produkter fra tredjelande (EUT 2008, L 334, s. 25).

RET TEN

Rettens dom af 18. november 2020 — Lietuvos geležinkeliai mod Kommissionen

(Sag T-814/17) ⁽¹⁾

(Konkurrence – misbrug af dominerende stilling – markedet for jernbanegodstransport – afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 102 TEUF – tredjepartsvirksomheders adgang til infrastrukturer, der forvaltes af det litauiske nationale jernbaneselskab – nedtagelse af en jernbaneforbindelse – begrebet »misbrug« – faktisk eller sandsynlig eliminering af en konkurrent – beregning af bødens størrelse – retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 – korrigerende foranstaltninger – proportionalitet – fuld prøvelsesret)

(2021/C 9/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lietuvos geležinkeliai AB (Vilnius, Litauen) (ved advokaterne W. Deselaers, K. Apel og P. Kirst)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes, H. Leupold og G. Meessen, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Orlen Lietuva AB (Mažeikiai, Litauen) (ved advokaterne C. Thomas og C. Conte)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om principalt annullation af Kommissionens afgørelse C(2017) 6544 final af 2. oktober 2017 om en procedure i henhold til artikel 102 TEUF (sag AT.39813 — Baltic Rail) og subsidiært nedsættelse af den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt.

Konklusion

- 1) Den bøde, som Lietuvos geležinkeliai AB er blevet pålagt i henhold til artikel 2 i Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 6544 final af 2. oktober 2017 om en procedure i henhold til artikel 102 TEUF (sag AT.39813 — Baltic Rail) fastsættes til 20 068 650 EUR.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Lietuvos geležinkeliai og Kommissionen bærer deres egne omkostninger.
- 4) Orlen Lietuva AB bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 12.2.2018.

Rettens dom af 28. oktober 2020 — Pharma Mar mod Kommissionen

(Sag T-594/18) ⁽¹⁾

(Humanmedicinske lægemidler – ansøgning om markedsføringstilladelse for lægemidlet Aplidin — plitidepsine – Kommissionens afgørelse om afslag – forordning (EU) nr. 726/2004 – videnskabelig vurdering af fordele og risici ved et lægemiddel – Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler – objektiv upartiskhed)

(2021/C 9/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pharma Mar, SA (Colmenar Viejo, Spanien) (ved advokaterne M. Merola og V. Salvatore)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Haasbeek og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 4831 final af 17. juli 2018, hvorved Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af unionsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT 2004, L 136, s. 1) gav afslag på markedsføringstilladelse for det humanmedicinske lægemiddel Aplidin — plitidepsine.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 4831 final af 17. juli 2018, hvorved Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af unionsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur gav afslag på markedsføringstilladelse for det humanmedicinske lægemiddel Aplidin — plitidepsine annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 445 af 10.12.2018.

Rettens dom af 11. november 2020 — AD mod ECHA

(Sag T-25/19) ⁽¹⁾

(Personalesag – midlertidigt ansatte – tidsbegrænset kontrakt – afgørelse om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt – omsorgspligt – ligebehandling – åbenbart urigtigt skøn – magtfordrejning – retten til at blive hørt – begrundelsespligt – ansvar)

(2021/C 9/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AD (ved advokaterne N. Flandin og L. Levi)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved C.-M. Bergerat og T. Zbihlejš, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation i det væsentlige af for det første ECHA's afgørelse af 28. marts 2018 om ikke at forlænge sagsøgerens tidsbegrænsede kontrakt og for det andet stillingsopslaget offentliggjort den 9. marts 2018 med henblik på oprettelse af en reserveliste til brug ved ansættelse af kontraktansatte i ansættelsesgruppe II, dels om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af afgørelsen af 28. marts 2018 og stillingsopslaget af 9. marts 2018.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) frifindes.
- 2) AD betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 18.3.2019.

Rettens dom af 11. november 2020 — AV og AW mod Parlamentet(Sag T-173/19) ⁽¹⁾**(Personalesag – tjenestemænd – godtgørelse af lægeudgifter – OLAF's undersøgelse – vedtægtens artikel 85 – tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb)**

(2021/C 9/21)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: AV og AW (ved advokaterne L. Levi, S. Rodrigues og J. Martins)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved T. Lazian og I. Lázaro Betancor, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets afgørelser af 23. juli 2018 og 1. august 2018 om tilbagesøgning af et beløb på 5 289 EUR fra den ene sagsøger og et beløb på 3 880 EUR fra den anden sagsøger med den begrundelse, at de blev udbetalt fejlagtigt i form af godtgørelse af lægeudgifter.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 172 af 20.5.2019.

Rettens dom af 28. oktober 2020 — Target Ventures Group mod EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES)(Sag T-273/19) ⁽¹⁾**[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket TARGET VENTURES – absolut ugyldighedsgrund – ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]**

(2021/C 9/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Target Ventures Group Ltd (Road Town, De Britiske Jomfruøer) (ved advokaterne T. Dolde og P. Homann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved P. Sipos og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Target Partners GmbH (München, Tyskland) (ved advokaterne A. Klett og C. Mikyska)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. februar 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1684/2017-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Target Ventures Group og Target Partners.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 4. februar 2019 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1684/2017-2) annulleres.

- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Target Ventures Group Ltd afholdte omkostninger, herunder de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.
- 3) Target Partners GmbH bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 220 af 1.7.2019.

Rettens dom af 28. oktober 2020 — Electrolux Home Products mod EUIPO — D. Consult (FRIGIDAIRE)

(Sag T-583/19) (¹)

[EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket FRIGIDAIRE – reel brug – artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 9/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Electrolux Home Products, Inc. (Charlotte, North Carolina, De Forenede Stater) (ved solicitor P. Brownlow)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Ruzek, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: D. Consult (Wattignies, Frankrig)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. juni 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 166/2018-5) vedrørende en fortabelsessag mellem D. Consult og Electrolux Home products.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Electrolux Home Products, Inc. betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 348 af 14.10.2019.

Rettens dom af 18. november 2020 — Dermavita mod EUIPO — Allergan Holdings France (JUVEDERM ULTRA)

(Sag T-643/19) (¹)

(EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket JUVEDERM ULTRA – reel brug af varemærket – reel brug for varer, for hvilke varemærket er registreret – brug i den form, hvori varemærket er registreret – brug med indehaverens samtykke – artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001])

(2021/C 9/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dermavita Co. Ltd (Beirut, Libanon) (ved advokat D. Todorov)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo, V. Ruzek og K. Zajfert, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Allergan Holdings France (Courbevoie, Frankrig) (ved solicitor J. Day og advokat T. de Haan)

Angående

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. juli 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 1655/2018-4 og R 1723/2018-4) vedrørende en fortabelsessag mellem Dermavita Co. og Allergan Holdings France.

Konklusion

1. Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
2. Dermavita Co. Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af EUIPO.
3. Allergan Holdings France bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 383 af 11.11.2019.

Retten dom af 18. november 2020 — Allergan Holdings France mod EUIPO — Dermavita (JUVEDERM ULTRA)

(Sag T-664/19) (¹)

(EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket JUVEDERM ULTRA – reel brug af varemærket – brug for varer, for hvilke varemærket er registreret – artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001])

(2021/C 9/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Allergan Holdings France (Courbevoie, Frankrig) (ved solicitor J. Day og advokat T. de Haan)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo, V. Ruzek og K. Zajfert, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Dermavita Co. Ltd (Beirut, Libanon) (ved advokat D. Todorov)

Angående

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. juli 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 1655/2018-4 og R 1723/2018-4) vedrørende en fortabelsessag mellem Dermavita Co. og Allergan Holdings France.

Konklusion

1. Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
2. Allergan Holdings France betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 383 af 11.11.2019.

Rettens dom af 11. november 2020 — Totalizator Sportowy mod EUIPO — Lottoland Holdings (Lottoland)

(Sag T-820/19) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket Lottoland – de ældre nationale figurmærker LOTTO og Lotto – det ældre nationale ordmærke lotto – erklæring om delvis ugyldighed – relativ registreringshindring – ingen krænkelse af renomméet – ingen forbindelse mellem de omhandlede varemærker – artikel 8, stk. 5, og artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001)

(2021/C 9/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Totalizator Sportowy sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ved advokat B. Matusiewicz-Kulig)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved P. Sipos og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Lottoland Holdings Ltd (Ocean Village, Gibraltar) (ved advokat A. Gérard)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. oktober 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 97/2019-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Totalizator Sportowy og Lottoland Holdings.

Konklusion

1. Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
2. Totalizator Sportowy sp. z o.o. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

Rettens dom af 28. oktober 2020 — Dehousse mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag T-857/19) ⁽¹⁾

(Aktindsigt – Den Europæiske Unions Domstol – dokumenter, som institutionen er i besiddelse af i forbindelse med udøvelsen af sine administrative funktioner – artikel 266 TEUF – afgørelse vedtaget til opfyldelse af en dom afsagt af Retten – foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde en annullationsdom – formodning for, at dokumenter ikke findes eller ikke er i institutionens besiddelse – troværdige forklaringer, der gør det muligt at fastslå årsagerne til, at dokumenter ikke findes eller ikke er i institutionens besiddelse – begrundelsespligt – opbevaring af dokumentation – princippet om god forvaltningssskik)

(2021/C 9/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Franklin Dehousse (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne L. Levi og S. Rodrigues)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Domstol (ved J. Inghelram og Á. Almendros Manzano, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelse truffet af Den Europæiske Unions Domstols justitssekretær den 14. oktober 2019 om en foranstaltning til opfyldelse af dom af 20. september 2019, Dehousse mod Den Europæiske Unions Domstol (T-433/17, EU:T:2019:632).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Domstol frifindes.
- 2) Franklin Dehousse betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 61 af 24.2.2020.

Rettens dom af 11. november 2020 — Deutsche Post mod EUIPO — Pošta Slovenije (Gengivelse af et stiliseret horn)

(Sag T-25/20) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærke, der gengiver et stiliseret horn – ældre EU-figurmærke, der gengiver et posthorn på gul baggrund – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – lighed mellem tegnene – det ældre varemærkes manglende fornødne særpræg – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 9/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ved advokat M. Viefhues)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Pošta Slovenije d.o.o. (Maribor, Slovenien) (ved advokaterne M. Kavčič og R. Jerovšek)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. november 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 994/2019-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Deutsche Post og Pošta Slovenije.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Deutsche Post AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 68 af 2.3.2020.

Rettens kendelse af 16. oktober 2020 — L. Oliva Torras mod EUIPO — Mecánica del Frío (koblinger til køretøjer)(Sag T-629/19) ⁽¹⁾

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en kobling til tilslutning af køle- eller klimatiseringsudstyr til et motorkøretøj – ugyldighedsgrund – manglende iagttagelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 4-9 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – rækkevidden af appelkammerets undersøgelse – anbringender vedrørende begrundelsen for en anden afgørelse – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2021/C 9/29)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: L. Oliva Torras, SA (Manresa, Spanien) (ved advokat E. Sugrañes Coca)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Mecánica del Frío, SL (Cornellá de Llobregat, Spanien) (ved J. Torras Toll, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. juli 2019 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1399/2017-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem L. Oliva Torras og Mecánica del Frío.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) L. Oliva Torras, SA bærer sine egne omkostninger og betaler de af Mecánica del Frío, SL. afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 25.11.2019.

Rettens kendelse af 16. oktober 2020 — Valiante mod Kommissionen(Sag T-13/20) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – personalesag – tjenestemænd – intern udvælgelsesprøve COM/1/AD 10/18 (AD 10) – indgivelse af ansøgning ved hjælp af den til dette formål foreskrevne formular som omhandlet i artikel 2 i bilag III til vedtægten – ansøgning om adgang til at deltage i udvælgelsesprøven, der samtidigt indgives på almindeligt papir til ansættelsesmyndigheden – adgangsbetingelser – udvælgelseskomitéens afgørelse om at afslå sagsøgerens ansøgning – ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at imødekomme sagsøgerens anmodning om at fravige en af de betingelser, der er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven, for at give den pågældende mulighed for at deltage – anfægtelse af ansættelsesmyndighedens afgørelse og ikke af udvælgelseskomitéens afgørelse – søgsmålsinteresse – afvisning)

(2021/C 9/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Diego Valiante (Anvers-Berchem, Belgien) (ved advokat R. Wardyn)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Milanowska og L. Vernier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 14. marts 2019, hvorved denne institutions ansættelsesmyndighed afslog sagsøgerens ansøgning om at få adgang til at deltage i den interne udvælgelsesprøve COM/1/AD 10/18 (AD 10) med den begrundelse, at han ikke opfyldte den betingelse om at være indplaceret i lønklasse AD 8, der var fastsat i meddelelsen om denne udvælgelsesprøve.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Diego Valiante betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 23.3.2020.

Rettens kendelse af 16. oktober 2020 — Tratkowski mod Kommissionen

(Sag T-14/20) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – personalesag – tjenestemænd – intern udvælgelsesprøve KOM/2/AD 12/18 (AD 12) – indgivelse af ansøgning ved hjælp af det dertil beregnede skema som omhandlet i artikel 2 i bilag III til vedtægten – ansøgning om adgang til at deltage indgivet samtidigt på et særskilt papirark til ansættelsesmyndigheden – adgangsbetinger – udvælgelseskomitéens afgørelse om at afslå sagsøgerens ansøgning – udvælgelseskomitéens afslag på ansøgerens anmodning om fornyet prøvelse på grund af for sen indgivelse heraf – ansættelsesmyndighedens afgørelse om afslag på sagsøgerens anmodning om, at der blev set bort fra en af betingelser i meddelelsen om udvælgelsesprøven med henblik på at give ham adgang til prøven – anfægtelse af ansættelsesmyndighedens afgørelse og ikke udvælgelseskomitéens afgørelse – søgsmålsinteresse – afvisning)

(2021/C 9/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Michal Tratkowski (Bruxelles, Belgien) (ved radca prawny R. Wardyn)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Milanowska og L. Vernier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 14. marts 2019, hvorved denne institutions ansættelsesmyndighed afslog sagsøgerens ansøgning om adgang til at deltage i den interne udvælgelsesprøve KOM/2/AD 12/18 (AD 12) med den begrundelse, at han ikke opfyldte den i meddelelsen om udvælgelsesprøven fastsatte betingelse om at være i lønklasse AD 10.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Michal Tratkowski betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 23.3.2020.

Rettens kendelse af 15. oktober 2020 — Lotto24 mod EUIPO (LOTTO24)(Sag T-38/20) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket LOTTO24 – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 7, stk. 2, i forordning 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2021/C 9/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Lotto24 AG (Hamborg, Tyskland) (ved advokat O. Brexl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved R. Manea og A. Söder, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. november 2019 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1216/2019-2) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet LOTTO24 som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Lotto24 AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 77 af 9.3.2020.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 19. oktober 2020 — KN mod EØSU

(Sag T-377/20 R II)

(Særlige rettergangsformer – personalesag – ansat i EØSU – chikane – OLAF's undersøgelse – EØSU-præsidiets afgørelse – begæring om udsættelse af gennemførelse – ny ansøgning – nye faktiske omstændigheder – ingen uopsættelighed)

(2021/C 9/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: KN (ved advokaterne M. Casado García-Hirschfeld og M. Aboudi)

Sagsøgt: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) (ved M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, I. Pouli og A. Carvajal García-Valdecasas, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 og artikel 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af EØSU's afgørelse af 9. juni 2020, hvorved sagsøgeren bl.a. blev frataget alle personaleadministrative og ledelsesmæssige funktioner.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 30. oktober 2020 — JC mod EUCAP Somalia**(Sag T-165/20)**

(2021/C 9/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: JC (ved advokat A. Van Himst)

Sagsøgt: EUCAP Somalia (Mogadishu, Somalia)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 4. november 2019, som EUCAP SOMALIA sendte, hvorved ansættelsesforholdet mellem sagsøgeren og EUCAP SOMALIA blev bragt til ophør, annulleres.
- Afgørelsen af 3. december 2019, som EUCAP SOMALIA sendte, hvorved arbejdsforholdet mellem sagsøgeren og EUCAP SOMALIA blev bragt til ophør, annulleres.
- Om fornødent annulleres afgørelsen af 24. januar 2020 om afslag på klagen over afskedigelsen.
- Sagsøgte tilpligtes med tilbagevirkende kraft at udbetale sagsøgerens løn indtil kontraktforholdets endelige, regelmæssige og lovlige ophør.
- Sagsøgte tilpligtes at forhøje beløbene med renter til den sats, som ECB har fastsat for sine vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med 3,5 procentpoint.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Det første anbringende om, at den første forkyndelse først blev sendt til sagsøgeren med beslutningen om afslag på den pågældendes klage, vedrører:
 - Manglende virkninger og i hvert fald manglende tilbagevirkende gyldighed af forkyndelsen af 4. november 2019.
 - Den manglende overholdelse af iværksættelsen af den formelle administrative procedure og en tilsidesættelse af kontraktens artikel 21, for så vidt som sagsøgeren ikke blev hørt af sin stedfortrædende missionschef, inden der blev truffet afgørelse om afslag på den interne klage.
2. Det andet anbringende om en tilsidesættelse af ansættelseskontraktens artikel 18 samt artikel 296 TEUF og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som sagsøgte ikke begrundede afgørelsen (afgørelserne) om afskedigelse.
3. Det tredje anbringende om en tilsidesættelse af ansættelseskontraktens artikel 18 og om en retlig fejl ved anvendelsen af ansættelseskontraktens artikel 17.2, for så vidt som sagsøgte skulle have givet et varsel på mindst en måned.
4. Det fjerde anbringende om en tilsidesættelse af loven af 3. juli 1978 om ansættelseskontrakter i belgisk ret, som sagsøgte har anset for at finde anvendelse på kontrakten.

Sag anlagt den 14. oktober 2020 — MW mod Parlamentet**(Sag T-630/20)**

(2021/C 9/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: MW (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

— Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Den anfægtede afgørelse af 11. december 2019, hvorved sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat på ubestemt tid blev opsagt og dennes stilling nedlagt, annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale erstatning for det økonomiske tab, der ud over det endnu ikke opgjorte beløb til skoleudgifter, er opgjort til 10 000 EUR, og at betale erstatning for den ikke-økonomiske skade, der er opgjort til 30 000 EUR.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 80 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, som har ført til anlæggelsen af et urigtigt skøn og magtfordrejning. Sagsøgeren gør bl.a. gældende, at sagsøgte ikke tog alle de forhold i betragtning, der kunne være bestemmende for sagsøgtes afgørelse.
2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til retfærdige og rimelige arbejdsforhold, magtfordrejning og tilsidesættelse af det forbud mod enhver form for psykisk chikane, der er fastsat i artikel 12 og 12a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.

Sag anlagt den 9. oktober 2020 — CNMSE m. fl. mod Parlamentet og Rådet**(Sag T-633/20)**

(2021/C 9/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Coordination nationale médicale santé — environnement (CNMSE) (Paris, Frankrig) og 5 andre sagsøgere (ved advokat G. Tumerelle)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Forordning (EU) 2020/1043 annulleres.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører de konsekvenser og risici, som den anfægtede forordning medfører ⁽¹⁾. I denne henseende finder sagsøgerne, at det ikke var berettiget at fjerne enhver foranstaltning til evaluering af risiciene forbundet med genetisk modificerede organismer. De kritiserer endvidere, at der ikke er foretaget en offentlig høring, at der mangler information og mærkning, og at der ikke foreligger en videnskabelig begrundelse.
2. Andet anbringende vedrører de fejl, der berører den anfægtede retsakts formelle lovlighed. Sagsøgerne har kritiseret den fulgte procedure, idet der ikke er foretaget en offentlig høring, idet den differentierede procedure, som er fastsat i direktiv 2001/18 ⁽²⁾, ikke er overholdt, og idet væsentlige formforskrifter er tilsidesat. De har endvidere påberåbt sig, at der ikke er fornødent retsgrundlag, og at der begået fejlskøn.
3. Tredje anbringende vedrører de fejl, der berører den anfægtede retsakts materielle lovlighed. Sagsøgerne gør i denne henseende gældende, at forsigtighedsprincippet ikke er blevet overholdt, og at Unionens grundlæggende princip om ret til en berettiget forventning og den velerhvervede ret til sundheds- og miljøbeskyttelse ikke er blevet overholdt. Sagsøgerne har endvidere påberåbt sig, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat, og at der er udøvet et åbenbart urigtigt skøn.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1043 af 15.7.2020 om gennemførelse af kliniske forsøg med og udlevering af humanmedicinske lægemidler, der indeholder eller består af genetisk modificerede organismer, til behandling eller forebyggelse af coronavirussygdom (covid-19) (EUT 2020, L 231, s. 12)

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12.3.2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF — Erklæring fra Kommissionen (EFT 2001, L 106, s. 1).

Sag anlagt den 16. oktober 2020 — Validity mod Kommissionen

(Sag T-640/20)

(2021/C 9/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Validity Foundation — Mental Disability Advocacy Centre (Budapest, Ungarn) (ved advokat B. Van Vooren)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse C(2020) 5540 final af 6. august 2020 rettet til den administrerende direktør for Validity Foundation i henhold til forordning 1049/2001 ⁽¹⁾.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter retten til at deltage i samfundslivet, sammenholdt med retten for mennesker med handicap til autonomi og integration (artikel 26 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 29 og artikel 19 i FN-konventionen om handicappedes rettigheder).

2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse udgør en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 3, i forordning 1049/2001, sammenholdt med artikel 15, stk. 3, TEUF og artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 23. oktober 2020 — NC m.fl. mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-645/20)

(2021/C 9/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: NC, ND, NE, NF og Uniunea Națională a Transportatorilor Rutieri din România (UNTRR) (Bukarest, Rumænien) (ved advokat R. Martens)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1055 af 15. juli 2020 om ændring af forordning (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EU) nr. 1024/2012 med henblik på at tilpasse dem til udviklingen i vejtransportsektoren annulleres delvist.
- Europa-Parlamentet og Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 2 TEU, artikel 4, stk. 2, TEU og artikel 9 TEU, artikel 18 TEUF og 95 TEUF, artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt lighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling som generelle principper i EU-retten, sammenholdt med artikel 5, stk. 4, TEU og proportionalitetsprincippet som generelt princip i EU-retten for så vidt angår en væsentlig og indirekte forskelsbehandling.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 26 TEUF, 49 TEUF og 56 TEUF samt artikel 16 og artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 5, stk. 4, TEU og proportionalitetsprincippet som generelt princip i EU-retten for så vidt angår en ulovlig begrænsning i den fri udveksling af tjenesteydelser, etableringsfriheden og friheden til at oprette og drive egen virksomhed.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 3, stk. 3, TEU, artikel 11 TEUF og 191 TEUF samt artikel 37 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som der er handlet i strid med bevarelsen, beskyttelsen og forbedringen af miljøkvaliteten.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF, artikel 5 i protokol nr. 2 til EUF-traktaten, den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning og af begrundelsespligten, for så vidt som begrundelsen ikke er angivet detaljeret, og der ikke er foretaget konsekvensvurderinger.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 91 TEUF og 94 TEUF, sammenholdt med artikel 5, stk. 4, TEU og proportionalitetsprincippet som et generelt princip i EU-retten, for så vidt som levestandarden, beskæftigelsesniveauet og de økonomiske omstændigheder er alvorligt påvirket.

Sag anlagt den 21. oktober 2020 — Verelst mod Rådet

(Sag T-647/20)

(2021/C 9/39)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Jean-Michel Verelst (Eghezée, Belgien) (ved advokat C. Molitor)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Den anfægtede retsakt annulleres.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet til prøvelse af Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1117 af 27. juli 2020 om udpegelse af de europæiske anklagere ved Den Europæiske Anklagemyndighed (EUT 2020, L 244, s. 18) med hensyn til udpegningen af Yves Van Den Berge til europæisk anklager ved Den Europæiske Anklagemyndighed som midlertidigt ansat i lønklasse AD 13 for en seksårig periode, der ikke kan forlænges, fra den 29. juli 2020, fremsat to anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af reglerne om udpegelse af de europæiske anklagere. Der er tale om tilsidesættelse af artikel 288 TEUF, 289 TEUF, 291 TEUF og 296 TEUF, af artikel 20, 21 og 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), af de almindelige EU-retlige principper om retssikkerhed, om beskyttelse af den berettigede forventning, om legalitet og om forbud mod forskelsbehandling, af Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPÖ«) (EUT 2017, L 283, s. 1), navnlig artikel 14, stk. 3, og artikel 16, stk. 1, 2 og 3, heri, af artikel 1 i Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1696 af 13. juli 2018 om reglerne for det udvælgelsespanelets funktionsmåde, der er omhandlet i artikel 14, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1939 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPÖ«) (EUT 2018, L 282, s. 8), af de regler for udvælgelsespanelets funktionsmåde, som er fastsat ved denne gennemførelsesafgørelse, navnlig artikel VI.2 og VII.2, og af væsentlige formforskrifter. Sagsøgeren har med dette anbringende gjort gældende, at den anfægtede retsakt, for så vidt som en af de kandidater, der var indstillet af Belgien, herved udpeges til europæisk anklager,
 - for det første (anbringendets første led) hverken er blevet vedtaget på grundlag af eller under hensyntagen til udvælgelsespanelets konklusioner efter gennemgangen af ansøgningerne og samtalerne med ansøgerne som formaliseret i panelets begrundede udtalelse, men derimod navnlig på grundlag af en anden vurdering af disse kandidaters fortjenester foretaget af Rådets relevante forberedende organer, og
 - for det andet (anbringendets andet led) behandler den gruppe, der bestod af kandidater indstillet af Tjekkiet, Tyskland, Estland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Kroatien, Italien, Cypern, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Østrig, Rumænien, Slovenien, Slovakiet og Finland på den ene side, anderledes end den gruppe, der bestod af kandidater indstillet af Belgien, Bulgarien og Portugal på den anden side, ved at den for de førstnævnte landes vedkommende, i overensstemmelse med forordningen, er støttet på udvælgelsespanelets udtalelse, og for de sidstnævnte landes vedkommende anvender en anden fremgangsmåde til vurdering af kandidaternes fortjenester, som ikke er fastsat i forordningen, og som blev gennemført af en instans, som ikke har beføjelse hertil.
2. Andet anbringende om en begrundelsesmangel, tilsidesættelse af retten til god forvaltning og anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn. Dette anbringende vedrører navnlig tilsidesættelse af artikel 296 TEUF, tilsidesættelse af chartrets artikel 41, tilsidesættelse af førnævnte forordning (EU) 2017/1939, navnlig artikel 14, stk. 3, og artikel 16, stk. 1, 2 og 3, heri, tilsidesættelse af artikel 1 i førnævnte gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1696 og af de regler for udvælgelsespanelets funktionsmåde, som er fastsat ved denne gennemførelsesafgørelse, navnlig artikel VI.2 og VII.2, tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og af omsorgspligten, tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og et åbenbart urigtigt skøn.

Sagsøgeren har med dette anbringende kritiseret, at det ved den anfægtede retsakt for Belgiens vedkommende besluttes at udpege den kandidat til hvervet som europæisk anklager, som var indstillet, idet denne kandidat således fik en fortrinsstilling i forhold til de øvrige kandidater, og nærmere bestemt i forhold til sagsøgeren, på grundlag af en vurdering af den indstillede kandidats erhvervs erfaring inden for økonomisk kriminalitet og internationalt retsligt samarbejde, og konkluderes, at denne kandidats kvalifikationer og erhvervs erfaring var bedst i forhold til hvervet som europæisk anklager.

Sag anlagt den 5. november 2020 — Muratbey Gida mod EUIPO — M.J. Dairies (Ost i form tre sammensnoede bånd)

(Sag T-662/20)

(2021/C 9/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Muratbey Gida Sanayí Ve Tícaret AŞ (Istanbul, Tyrkiet) (ved advokat M. Schork)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: M.J. Dairies EOOD (Sofia, Bulgarien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Muratbey Gida Sanayí Ve Tícaret AŞ

Det omtvistede design: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af design nr. DM/080641-0002 (Ost i form af tre sammensnoede bånd i farven gul)

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. august 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1925/2019-3)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, og M.J. Dairies EOOD's begæring om ugyldighed vedrørende den anfægtede internationale registrering nr. DM/080641-0002, hvor Den Europæiske Union er designeret, forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 30. oktober 2020 — One Voice mod ECHA

(Sag T-663/20)

(2021/C 9/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: One Voice (Strasbourg, Frankrig) (ved advokat A. Ghersi)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at ECHA's klageudvalg har anlagt et urigtigt skøn ved afvejningen mellem kosmetikforordningen og REACH-forordningen.
- Det fastslås, at ECHA's klageudvalg har tilsidesat bestemmelserne i REACH-forordningen.

Som følge heraf bør:

- ECHA's klageudvalgs afgørelse nr. A-009-2018 af 18. august 2020 annulleres.
- ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Det første anbringende vedrører et urigtigt skøn ved afvejningen mellem kosmetikforordningen⁽¹⁾ og REACH-forordningen⁽²⁾. Det er sagsøgerens opfattelse, at klageudvalget anlagde et urigtigt skøn af kosmetikforordningens artikel 18 som led i anvendelsen af REACH-forordningen og tilsidesatte det formål, der forfølges med kosmetikforordningen vedrørende dyreforsøg. Endelig er det sagsøgerens opfattelse, at ECHA ikke har kompetence til at foretage en bindende fortolkning af afvejningen mellem kosmetikforordningen og REACH-forordningen.
2. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af bestemmelserne i REACH-forordningen. Sagsøgeren har i denne forbindelse navnlig gjort gældende, at REACH-forordningen opstiller princippet om, at dyreforsøg er forbudt, medmindre der ikke er andre løsninger. Klageudvalget har ikke kvalificeret en sådan undtagelse i den anfægtede afgørelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30.11.2009 om kosmetiske produkter (EUT 2009, L 342, s. 59).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1, og berigtigelse i EUT 2007, L 136, s. 3).

Sag anlagt den 30. oktober 2020 — One Voice mod ECHA

(Sag T-664/20)

(2021/C 9/42)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: One Voice (Strasbourg, Frankrig) (ved advokat A. Ghersi)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at ECHA's klageudvalg har anlagt et urigtigt skøn ved afvejningen mellem kosmetikforordningen og REACH-forordningen.
- Det fastslås, at ECHA's klageudvalg har tilsidesat bestemmelserne i REACH-forordningen.

Som følge heraf bør:

- ECHA's klageudvalgs afgørelse nr. A-010-2018 af 18. august 2020 annulleres.
- ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Det første anbringende vedrører et urigtigt skøn ved afvejningen mellem kosmetikforordningen⁽¹⁾ og REACH-forordningen⁽²⁾. Det er sagsøgerens opfattelse, at klageudvalget anlagde et urigtigt skøn af kosmetikforordningens artikel 18 som led i anvendelsen af REACH-forordningen og tilsidesatte det formål, der forfølges med kosmetikforordningen vedrørende dyreforsøg. Endelig er det sagsøgerens opfattelse, at ECHA ikke har kompetence til at foretage en bindende fortolkning af afvejningen mellem kosmetikforordningen og REACH-forordningen.
2. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af bestemmelserne i REACH-forordningen. Sagsøgeren har i denne forbindelse navnlig gjort gældende, at REACH-forordningen opstiller princippet om, at dyreforsøg er forbudt, medmindre der ikke er andre løsninger. Klageudvalget har ikke kvalificeret en sådan undtagelse i den anfægtede afgørelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30.11.2009 om kosmetiske produkter (EUT 2009, L 342, s. 59).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1, og berigtigelse i EUT 2007, L 136, s. 3).

Sag anlagt den 9. november 2020 — OA mod EØSU

(Sag T-671/20)

(2021/C 9/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: OA (ved advokaterne M. Casado García-Hirschfeld og M. Aboudi)

Sagsøgt: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU)

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Annullation af den anfægtede afgørelse af 5. december 2019, som blev bekræftet ved afgørelsen om afslag på sagsøgerens klage af 5. marts 2020.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte det ikke-økonomiske tab, der er opgjort til 30 000 EUR, og at erstatte det økonomiske tab, opgjort til 25 000 EUR.
- EØSU tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af de processuelle garantier, der er fastsat på området for administrative og disciplinære undersøgelser, samt om tilsidesættelse af princippet om upartiskhed og af princippet om god forvaltning. Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at den administrative undersøgelse, som han var genstand for, er behæftet med talrige formelle og processuelle ulovligheder.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn samt om magtfordrejning.

Sag anlagt den 6. november 2020 — Kerstens mod Kommissionen

(Sag T-672/20)

(2021/C 9/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Petrus Kerstens (La Forclaz, Schweiz) (ved advokat C. Mourato)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 20. januar 2020 om afslag på ansøgning om bistand D/517/19, som Petrus Kerstens indgav den 17. september 2019 i henhold til artikel 24 og 12a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, annulleres.
- Europa-Kommissionens afgørelse af 31. januar 2020 om afslag på ansøgning om bistand D/516/19, som Petrus Kerstens indgav den 17. september 2019 i henhold til artikel 24 og 12a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til artikel 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, herunder tilsidesættelse af retten til forsvar og nærmere bestemt af retten til at blive hørt, der følger af artikel 41, stk. 2, litra a), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som Kommissionen ikke hørte sagsøgeren, før den traf afgørelserne om afslag på sagsøgerens ansøgninger om bistand.

Sag anlagt den 13. november 2020 — Ryanair og Laudamotion mod Kommissionen

(Sag T-677/20)

(2021/C 9/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ryanair DAC (Swords, Irland) og Laudamotion GmbH (Schwechat, Østrig) (ved advokaterne E. Vahida, F. Laprévotte, V. Blanc, S. Rating og I. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 6. juli 2020 om statsstøtte SA.57539 (2020/N) — Østrig — COVID-19 — Støtte til Austrian Airlines (!) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Sagsøgerne har ligeledes fremsat anmodning om, at deres søgsmål behandles efter den fremskyndede procedure i henhold til artikel 23a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Europa-Kommissionen har undladt at kontrollere en mulig støtte til eller fra Lufthansa.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Europa-Kommissionen har tilsidesat specifikke bestemmelser i TEUF og de almindelige EU-retlige principper om forbud mod forskelsbehandling, den frie udveksling af tjenesteydelser og den frie etableringsret, der har understøttet liberaliseringen af lufttransportmarkedet i EU. Liberaliseringen af lufttransporten har givet mulighed for vækst hos egentlige paneuropæiske lavpris-luftfartsselskaber. Ved at tillade Østrig at forbeholde støtten for Austrian Airlines har Europa-Kommissionen set bort fra den skade, som sådanne paneuropæiske luftfartsselskaber er blevet påført af rejserestriktionerne som følge af COVID-19-krisen.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Europa-Kommissionen har foretaget en urigtig anvendelse af artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF og anlagt åbenbart urigtige skøn ved sin kontrol af støttens proportionalitet i forhold til den skade, som er forårsaget af rejserestriktionerne som følge af COVID-19-krisen, navnlig ved at fastslå, at alle de skader, som COVID-19-krisen har påført Austrian Airlines, var en direkte virkning af rejserestriktionerne, og ved ikke at undersøge, om Austrian Airlines havde begrænset alle de undgåelige omkostninger.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Europa-Kommissionen har undladt at indlede en formel undersøgelsesprocedure på trods af alvorlige vanskeligheder, og at den har tilsidesat sagsøgernes processuelle rettigheder.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at Europa-Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt.

(¹) Europa-Kommissionens afgørelse (EU) af 6.7.2020 om statsstøtte SA.57539 (2020/N) — Østrig — COVID-19 — Støtte til Austrian Airlines (EUT 2020, C 346, s. 2)

Sag anlagt den 17. november 2020 — HB mod EIB

(Sag T-689/20)

(2021/C 9/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: HB (ved advokat C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen truffet af EIB's vicegeneralsekretær den 27. april 2020 om opsigelse af sagsøgerens ansættelseskontrakt og, om fornødent, af afgørelsen om afslag på hendes ansøgning om fornyet gennemgang.
- EIB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og om tilsidesættelse af omsorgspligten over for de ansatte, for så vidt som:
 - Opsigelsen af sagsøgerens kontrakt på grund af budgetbesparelser var åbenbart forkert og i strid med JASPERS 2020 Specifik Grant Agreement (specifik tilkudsaftale) og med afgørelsen fra EIB's direktion af 2019.
 - Opsigelsen af sagsøgerens kontrakt på grund af, at arbejdsmængden i JASPERS Smart Development Division var mindre end i JASPERS's andre afdelinger, og på grund af, at det som følge heraf ikke forretningsmæssigt set var nødvendigt at beholde sagsøgeren i stillingen, var åbenbart forkert, og
 - Opsigelsen af sagsøgerens kontrakt var åbenbart i strid med tjenestens interesse, både fra et administrativt, økonomisk eller arbejdsmæssigt perspektiv, og tilsidesatte princippet om god forvaltning og omsorgspligten over for de ansatte.
2. Andet anbringende om vilkårlighed og tilsidesættelse af princippet om god forvaltning, for så vidt som det, i en kontekst, hvor sagsøgte har gjort gældende, at det var nødvendigt for EIB at opsigte nogle af bankens ansatte på grund af budgetbesparelser, strider mod god forvaltning og er udtryk for vilkårlighed ikke at udarbejde en plan for stillingsnedlæggelser, herunder navnlig en opgørelse over antallet af stillinger, der skal nedlægges, og det objektive kriterium for udvælgelse af disse stillinger, på grundlag af hvilken afgørelser vedrørende individuelle ansatte kan træffes, inden vedtagelsen af afgørelser om opsigelse af ansættelseskontrakter, således som den afgørelse, sagsøgeren har anfægtet.
3. Tredje anbringende om, at aktens ophavsmand manglede kompetence, for så vidt som ophavsmanden til den anfægtede afgørelse, EIB's vicegeneralsekretær, ikke havde bemyndigelse til at vedtage denne.

Rettens kendelse af 6. oktober 2020 — Cipriani mod EUIPO — Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI)

(Sag T-325/19) ⁽¹⁾

(2021/C 9/47)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 246 af 22.7.2019.

Rettens kendelse af 8. oktober 2020 — Coppo Gavazzi m.fl. mod Parlamentet

(Forenede sager T 389/19 til T-394/19, T-397/19, T-398/19, T 403/19, T 404/19, T 406/19, T-407/19, T-409/19 til T-418/19, T-420/19 til T-422/19, T 425/19 til T 427/19, T-429/29 til T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19 til T 442/19, T 444/19 til T-446/19, T-448/19 til T-454/19 og T 463/19 til T-465/19) ⁽¹⁾

(2021/C 9/48)

Processprog: italiensk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sag T-449/19 skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 12.8.2019.

Rettens kendelse af 14. oktober 2020 — DS m.fl. mod Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten**(Sag T-573/19)** ⁽¹⁾

(2021/C 9/49)

Processprog: fransk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 357 af 21.10.2019.

Rettens kendelse af 14. oktober 2020 — DV m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-576/19)** ⁽¹⁾

(2021/C 9/50)

Processprog: fransk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 357 af 21.10.2019.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)



Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA